pátek 15. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Ex 11,10–12,14
K večeru zabijete beránka; uvidím krev, a přejdu vás.

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Mojžíš a Árón učinili před faraónem divy, ale Hospodin zatvrdil faraónovo srdce, takže syny Izraele ze své země nepropustil.

Hospodin řekl Mojžíšovi a Árónovi v egyptské zemi: „Tento měsíc bude pro vás začátkem měsíců; bude to pro vás první měsíc v roce. Řekněte celému společenství Izraele: Desátého dne tohoto měsíce ať si každý opatří beránka pro rodinu, beránka pro dům. Jestliže však je rodina tak malá, že beránka sníst nestačí, ať si vezme ze sousedství, které je tomu domu nejbližší, tolik osob do počtu, kolik stačí beránka sníst.

Beránek ať je bezvadný, ve stáří jednoho roku, sameček. Můžete ho vzít z jehňat nebo kůzlat. Uchováte ho až do čtrnáctého dne tohoto měsíce, kdy ho k večeru zabije celé shromážděné společenství Izraele. Pak ať vezmou trochu jeho krve a pomažou jí obě veřeje i příčný trám nad nimi v domech, kde ho budou jíst.

Ať jedí maso tu noc, ať ho jedí pečeně na ohni s nekvašenými chleby a hořkými bylinami. Nesmíte ho jíst za syrova nebo uvařeného ve vodě, ale jen upečeného v ohni, i hlavu s nožkami a vnitřnostmi. Nic z něho nenecháte na ráno. Co by z něho zbylo do rána, spalte v ohni. Budete ho pak jíst takto: Mějte přepásaná bedra, obuv na nohou a hůl v ruce, a jezte ve spěchu. Neboť je to Hospodinova Pascha (Přejití).

Oné noci přejdu egyptskou zemí a pobiji všechno prvorozené v egyptské zemi jak u lidí, tak u dobytka. Nad všemi egyptskými bohy vykonám soud. Já, Hospodin. Pro vás však bude krev beránka sloužit jako znamení na domech, že tam přebýváte. Když uvidím krev, přejdu vás, a tak uniknete ničící ráně, až budu zabíjet po egyptské zemi.

Tento den si uchováte jako památný a budete ho slavit jako Hospodinův svátek. Budete ho slavit po všechna svá pokolení jako ustanovení věčné.“

Žl 116,12–13.15–16bc.17–18

Odp.: Vezmu kalich spásy a budu vzývat jméno Hospodinovo.
nebo: Aleluja.

Čím se odplatím Hospodinu
za všechno, co mi prokázal?
Vezmu kalich spásy
a budu vzývat jméno Hospodinovo.

Drahocenná je v Hospodinových očích
smrt jeho zbožných.
Jsem tvůj služebník, syn tvé služebnice,
rozvázal jsi moje pouta.

Přinesu ti oběť díků, Hospodine,
a budu vzývat tvé jméno.
Splním své sliby Hospodinu
před veškerým jeho lidem.

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: Iz 38,1–6.21–22.7–8
Slyšel jsem tvou modlitbu a viděl jsem tvé slzy.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Král Ezechiáš se roznemohl k smrti. Přišel k němu prorok Izaiáš, syn Amosův, a řekl mu: „Tak praví Hospodin: ‚Učiň pořízení o svém domě, neboť zemřeš a nebudeš živ.‘“ Tu se Ezechiáš obrátil tváří ke stěně a modlil se k Hospodinu: „Ach, Hospodine, rozpomeň se přece, že jsem žil věrně a s celým srdcem v tvé službě. Dělal jsem, co ti bylo milé!“ A Ezechiáš propukl v hlasitý pláč.

Tu Hospodin oslovil Izaiáše a řekl: „Jdi a řekni Ezechiášovi: ‚Tak praví Hospodin, Bůh Davida, tvého otce: Slyšel jsem tvou modlitbu a viděl jsem tvé slzy. Nuže, přidám k tvému věku ještě patnáct let. Z moci asyrského krále vysvobodím tebe i toto město a ochráním ho.‘“

Izaiáš poručil vzít koláč z fíků a namazat jím vřed, aby se král uzdravil. Ezechiáš řekl: „Jaké je znamení, že budu moci vstoupit do Hospodinova domu?“ Izaiáš odpověděl: „Toto ti bude znamením od Hospodina, že Hospodin vyplní, co slíbil: ‚Hle, vrátím stín po stupních, po kterých sešel na Achazových slunečních hodinách, zpět o deset stupňů.‘“ A slunce se vrátilo o deset stupňů, po nichž sestoupilo.

Iz 38,10.11.12abcd.16

Odp.: Ty, Hospodine, jsi zachránil mou duši, aby nezahynula.

Řekl jsem: Uprostřed svého života
mám odejít k branám podsvětí;
mám postrádat zbytek svých let.

Řekl jsem: Nemám už vidět Hospodina v zemi živých,
nemám už hledět na nikoho
mezi obyvateli světa.

Můj příbytek je stržen, je ode mě odnesen
jako stan pastýřů.
Bůh svinul jako tkadlec můj život,
odřízl mě od osnovy.

Pane, v tebe doufá mé srdce;
ať ožije můj duch.
Uzdrav mě a oživ!

Zpěv před evangeliem: Jan 10,27

Aleluja. Moje ovce slyší můj hlas, praví Pán, já je znám a ony jdou za mnou. Aleluja.

Evangelium: Mt 12,1–8
Syn člověka je pánem nad sobotou.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

V ten čas šel Ježíš v sobotu obilím. Jeho učedníci měli hlad, a proto začali trhat klasy a jíst.

Farizeové to uviděli a řekli mu: „Hle, tvoji učedníci dělají, co se v sobotu dělat nesmí!“

On však jim odpověděl:

„Nečetli jste, co udělal David, když měl hlad on i jeho družina? Jak vešel do Božího domu a jedl posvátné chleby, které nesměl jíst ani on, ani jeho družina, ale jen kněží? Nebo nečetli jste v Zákoně, že v sobotu kněží v chrámě porušují sobotu, a přece jsou bez viny? Říkám vám, že zde je někdo víc než chrám!

Kdybyste věděli, co znamená: ‚Milosrdenství chci, a ne oběť‘, neodsuzovali byste nevinné. Neboť Syn člověka je pánem nad sobotou.“

kulturaslova.cz